

[Freddy Madsen]

blev udtrykkeligt i hr. Johan Philipsens bemærkninger ved fremsættelsen af det dagsordensforslag gjort opmærksom på, at det især var hæftet på – og det er ikke unaturligt – regeringens konklusion. Jeg har været inde på, at specielt det afsnit, der siger, »vi skal hverken fordømme eller anerkende det foreliggende resultat af den interne aftale eller for nærværende tage stilling til spørgsmålet om sanktionernes opretholdelse, men må afvente den nærmere udvikling«, anser vi for at være aldeles utilfredsstillende. Jeg har gjort opmærksom på, at vi anser det for at være en indrømmelse til det, der har været forespørgernes formål i denne sag. Når man tager i betragtning, hvad både udenrigsministeren og ordføreren for socialdemokratiet, hr. Lasse Budtz, har sagt i denne debat, og de kendsgerninger, der trods alt foreligger, er det utroligt, at regeringen på det foreliggende grundlag åbner så meget op, at den siger, man ikke på nuværende tidspunkt vil tage stilling til den interne aftale. Så kommer man ikke uden om en reel videreførelse af racismen i Sydrhodesia. Derfor må vi afvise den af regeringen foreslåede dagsorden.

Honoré (KrF):

Kristeligt folkeparti må afvise den af regeringspartierne foreslåede dagsorden.

Til hr. Lasse Budtz vil jeg gerne gøre nogle ganske få bemærkninger. Hr. Lasse Budtz erklærede sig som tilhænger af den engelsk-amerikanske plan – det har vi hørt før – men samtidig kritiserer hr. Lasse Budtz overrepræsentationen af hvide vælgere i det rhodesiske parlament, selv om det indgik i den engelsk-amerikanske plan for Rhodesia, at de hvide vælgere skulle have en betydelig overrepræsentation. Her er en dyb inkonsekvens i hr. Lasse Budtz' og socialdemokratiets argumentation på dette område.

Nu fremdrager hr. Lasse Budtz som argument imod en anerkendelse, at der er en borgerkrig i Zimbabwe. Ja men der er da også en borgerkrig i Angola, og hr. Lasse Budtz har ikke foreslået, at vi undlod at anerkende Angola eller indførte økonomiske sanktioner og straf mod Angola, fordi der er borgerkrig. Der er en masse andre lande, hvor der er borgerkrig. Ja men skal der også indføres økonomiske sanktioner mod dem? Skal vi også undlade at anerkende disse lande? Er

det et nyt kriterium, socialdemokratiet vil indføre for anerkendelse eller ikke-ankendelse, om der er borgerkrig eller ej?

Et andet argument fra socialdemokratiets side, fra hr. Lasse Budtz' side, var, at hvis vi anerkender, så risikerer vi kommunistisk magtovertagelse hist og pist i Afrika. Ja men det er også et nyt argument, et nyt kriterium for anerkendelse eller ikke-ankendelse, om vi tror, det fremmer kommunistiske magtovertagelser her – og hisset, havde jeg nær sagt. Ja men det er da en inkonsekvens, og det er et nyt kriterium, socialdemokratiet vil have os til at acceptere. Dette kriterium appliceres ikke på en række andre lande. Skulle vi så anerkende det nye styre i Iran? Det kan da også godt være, det fremmer kommunistisk magtovertagelse. Dette argument er altså ikke holdbart.

Et andet argument, vi hører fra socialdemokratisk side, er, at disse valg er ugyldige – underforstået: derfor skal vi ikke anerkende – fordi bestemte grupper nægter at deltage i dem eller ikke vil deltage i dem. Ja men sådan er det jo mange steder, hvor grupper ikke vil deltage i et valg, eller hvor de bliver forhindret i det. Det forhindrer ikke os i at have normale diplomatiske relationer med disse lande eller undlade økonomisk blokade. Det er det samme argument med, at alle kræfter skal deltage, hele Den patriotiske Front skal være med, for at vi kan anerkende. Ja men hvad er det dog for et besynderligt kriterium for diplomatisk anerkendelse, at alle politiske oppositionsgrupper skal være repræsenteret i henhold til nogle demokratiske valgordninger? Sådan er det da ikke for Angolas vedkommende, og der var da også en opposition til Idi Amin. Man krævede dog ikke, at Idi Amin godtog en politisk opposition, som betingelse for at anerkende Idi Amins styre. De duer altså ikke, disse argumenter.

Heller ikke argumentet om, at den interne aftale ikke har ført til fred. Der er så mange styre, der ikke har fred i de pågældende lande. Det gælder en masse afrikanske lande, hvor der er borgerkrigsagtige tilstande, uden at vi af den grund nægter dem diplomatisk anerkendelse.

Et yderligere argument er dette: ja men vi har FN-sanktioner, vedtaget i sikkerhedsrådet. Ja, det kan man godt sige, det har vi, og de er selvfølgelig juridisk gyldige. Men det